

4. **Ungkarlen.**
 Under ägonen hon lirket blånar,
 Men annars tror jag det bekom henne väl,
 Jag var räd, der at hon skulle döna;
 Ty hon brann så het utaf kärleks-
 affärd, Hjertat det pläta och pulsen
 han slog, det var rätt at hon intet
 var änger, Denna natten hon
 var intet längre, Sär se när
 vi får sådant tillfälle mer.

Den Fjärde:

5. **Jungfrun.**
 Det brast i farstun när far
 kom hem, Wi sku krypa och smyga
 så warligt, Jag för säkrat
 det är intet farligt. Stryk
 up håret och glif mig en kyss
 nu till slut, i hvarje minut,
 din söta rutt.

Exemplaret kostar 1 R.

6. **Den Första:**
 Öfwer en ung och Rogligt Hustru,
 som stände sin Man till Ringar,
 för oförmögenhet i sine
 Äggenkaps- plikter.

7. **Den Andra:**
 Öfwer en Sidsman som munnit sig
 stor rikedom och vil sätta sig i
 ro och bli Brandwaks- eller
 Hållark.

8. **Den Tredje:**
 Sidsmans Tal till Flickan:
 Hör du min lilla Flicka, 2c.
 Denna Wisan sjunges som den Fjärde.

9. **Den Fjerde:**
 Ald min Sköna, hur kan hon 2c.
 Sjunges under egen Melodie.

10. **Den Femte:**
 Ald min Sköna, hur kan hon 2c.
 Sjunges under egen Melodie.

Syra aldeles nya och mycket Lustiga

Kärleks-

W i s o r,

Den Första:

Öfwer en ung och Rogligt Hustru,
 som stände sin Man till Ringar,
 för oförmögenhet i sine
 Äggenkaps- plikter.

Det war en gång en Qwinna, 2c.
 Sjunges som: Det war en Skändags morgon, 2c.

Den Andra:

Öfwer en Sidsman som munnit sig
 stor rikedom och vil sätta sig i
 ro och bli Brandwaks- eller
 Hållark.

God dag God dag min Moder, 2c.
 Sjunges som: God dag God dag min Fader, 2c.

Den Tredje:

Sidsmans Tal till Flickan:

Hör du min lilla Flicka, 2c.

Denna Wisan sjunges som den Fjärde.

Den Fjerde:

Ald min Sköna, hur kan hon 2c.

Sjunges under egen Melodie.

Ufste, trykt hos E. P. Sundqvist 1802.

अन्यथा :

[illegible]

I.

6. Och den som Wisan dikta, Han är en
Hjälte karl, Han tänker intet plikta, För det
han

Den Sjæle:
 Camtal,
 Smellan en Ungerstven och en Jung-
 fru, ut i en belt og Sjælerts. Billa,
 Christven i balt, af en Ungstalt
 på Landet, un i år.

4. Wenn om du nei mig gifst, Ed lar sag
 mænda mig, I fæstelen mig dæstner, At les
 wa blot for dig, Nur kan du hørder wara,
 Wort er så roget sin, Wel lar of smat of para,
 Ed sag lar bistwa din.

5. Sag ei mer de andra, Com til dig sra
 ind, Men på dem alla standra, Ed lar dem
 stån dig gå, De ara ei så færa, Galt an de
 sara wal, Men sag smat wi min ara, At sag de
 blot din rad.

6. Ed sal wi dæstlop gæra, I stæra ro
 od stid, Ed ingen de så hæra, Com til ei
 kommer wi, Dog for sag dit samstæ, At
 biera od din sal, Ed færra de for mæstæ,
 Ed and fæddam wal.

Största nöje det skal hon drifara, ja hon kan wist
blifwa min älderdoms tröst, Räck mig hit hans
den och gif mig en kyss, innan hon mtg i sams
nen inilutar: Hela swändomen skal hon ärnjura,
Ja hon blir så wacker som hon föddes nyg.

Jungfrau.

Nej min Herre, en såfång begäron, Ty jag
 kan ej släppa det jag har så kärrt; Ty jag rådder
 är om min ära, Ty hon är fast mera än pens
 ningar värd, Söt Er en lifla, förndij Er med
 den, Eller gif mig fult såkert Ett hjerta, St
 då kan hända jag lindrar Er smärta, Men aldrig
 mig annars ni kommer så när.

Ungarn.

Ät minsan, hör hur hon pratar om ära,
Hur länge wil Jungfrun behålla sin frants?
Bäcka flickor de ha och den äran, at färligen
leka i spel och i dans, När tillfälle gifwes så
tror jag förwist, At jag tusende mödomar ej
sparar, Jag försäkrar det har ingen fara, Eigg
stilla mitt säcker det hånder wißt nu.

Jungfrun.

Ack! min Herre, hvad vill han då gjöra;
 Mot en flicka som är både wacker och ung,
 Jag är rädder han vill mig förslöra, Idr hela
 min sågning och min Jungfrudom, När natten
 är slut, är rodnafäpen all, Sen kan så hända
 han mig mer ej känner, Sen får jag skämmas
 för alla mina wänner; Men såg mig min Herre
 re hur ser jag nu ut,

Wings